■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH TANENBAUM COLLEGE www.ohr.edu

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
נג.			◊		!						רב הילל בריה דרבי וולס:	לא נצרכה, שיש לו בה שותפות, וקמ"ל: ישראל הוא דלא מבטל דעובד כוכבים, אבל עובד כוכבים דנפשיה מבטל.
נג.			◊	■								איכא דמתני לה אברייתא
נג.			◊	■	■						ר"ש בן מנסיא:	עבודת כוכבים של ישראל אין לה בטילה עולמית.
נג.				¿								מאי עולמית?
נג.			◊		!						רב הילל בריה דרבי וולס:	לא נצרכה, אלא שיש לו לעובד כוכבים בה שותפות, וקמ"ל, דישראל אדעתא דנפשיה פלח.
נג.	מ		■									כיצד מבטלה? קטע ראש אזנה, ראש חוטמה, ראש אצבעה. פחסה אע"פ שלא חיסרה - ביטלה
נג.			■									רקק בפניה, השתין בפניה, גררה, זרק בה את הצואה - הרי זו אינה בטילה.
נג.			■	♦							[רבי]	מכרה או משכנה - רבי אומר: ביטל
נג.			■	♦							חכמים:	לא ביטל.
נג.	ג			¿								כי לא חיסרה במאי ביטלה?
נג.			◊		!						רבי זירא:	שפחסה בפניה
נג.	<		■									רקק בפניה, והשתין בפניה.
נג.				^								מנה"מ?
נג.			◊		!						חזקיה:	דאמר קרא: (ישעיהו ח) והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה, וכתיב בתריה: ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה וגו', דאע"ג דקלל מלכו ואלהיו ופנה למעלה - אל ארץ יביט.
נג.		<	■									מכרה או משכנה - רבי אומר: ביטל וכו'.
נג.			◊	■	♦						[חד:[עירי א"ר יוחנן/ ר' ירמיה בר אבא אמר רב]]	זעירי א"ר יוחנן ור' ירמיה בר אבא אמר רב, ח"א: מחלוקת - בצורף עובד כוכבים, אבל בצורף ישראל - דברי הכל ביטל
נג.			◊	■	♦						וחד:[עירי א"ר יוחנן/ ר' ירמיה בר אבא אמר רב]	וחד אמר: בצורף ישראל מחלוקת.
נג.			◊		^						איבעיא להו:	בצורף ישראל מחלוקת, אבל צורף עובד כוכבים דברי הכל לא ביטל, או דלמא בין בזה ובין בזה מחלוקת?
נג.			◊		¿		■				ת"ש, דאמר רבי:	נראין דבריי כשמכרה לחבלה, ודברי חבריי שמכרה לעובדה
נג.					¿			^				מאי לחבלה ומאי לעובדה?
נג.					¿				!			אילימא לחבלה - לחבלה ממש, לעובדה - לעובדה ממש
נג.					¿					¿		מ"ט דמ"ד: ביטל, ומ"ט דמ"ד: לא ביטל?
נג.			◊		¿				!			אלא לאו לחבלה - למי שעתיד לחבלה, ומנו? צורף ישראל, לעובדה - למי שעתיד לעובדה, ומנו? צורף עובד כוכבים
נג.					¿					■		וש"מ: בין בזה ובין בזה מחלוקת.
נג.			◊			!					לא, ה"ק, אמר רבי:	נראין דבריי לחבירייי כשמכרה לחבלה, ומנו? צורף ישראל, שאף חבירייי לא נחלקו עלי אלא כשמכרה לעובדה, אבל לחבלה - מודו לי.
נג.			◊				¿	■			מיתיבי:	הלוקח גרוטאות מן העובדי כוכבים ומצא בהן עבודת כוכבים, אם עד שלא נתן מעות משך - יחזיר, אם משנתן מעות משך - יוליך לים המלח
נג.			◊				¿					אי אמרת בשלמא: בצורף ישראל מחלוקת, הא מני? רבנן היא, אלא אי אמרת: בצורף עובד כוכבים מחלוקת, אבל בצורף ישראל דברי הכל ביטל, הא מני?
נג.			◊					!				שאני התם, דאדעתא דגרוטאות זבין, אדעתא דעבודת כוכבים לא זבין.
נג.			◊	■							תנו רבנן:	לוה עליה, או שנפלה עליה מפולת, או שגנבוה ליסטין, או שהניחוה הבעלים והלכו למדינת הים, אם עתידין לחזור כמלחמת יהושע - אינה בטילה
נג:					■							וצריכא, דאי תנא לוה עליה, מדלא זבנה לא בטלה, אבל נפלה עליה מפולת, מדלא קא מפני לה - אימא בטולי בטלה, צריכא.

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH TANENBAUM COLLEGE www.ohr.edu

Talmud Navigator

עבודה זרה-רבי ישמעאל

נג:								■											ואי תנא נפלה עליה מפולת, משום דסבר: הא מנחת, כל אימת דבעינא לה שקילנא לה, אבל גנבוה לסטים, מדלא קא מהדר אבתרה בטולי בטלה, צריכא.
נג:								■											ואי תנא גנבוה לסטין, משום דסבר: אי עובד כוכבים שקיל לה - מפלח פלח לה, אי ישראל שקלה - איידי דדמיה יקרין מזבין לה לעובד כוכבים ופלח לה, אבל הניחוה הבעלים והלכו למדינת הים, מדלא
נג:	>	◊	■																אם עתידין לחזור כמלחמת יהושע - אינה בטילה.
נג:				¿															מידי מלחמת יהושע מיהדר הדור?
נג:		◊	■																ה"ק: אם עתידין לחזור - הרי הוא כמלחמת יהושע ואין לה בטילה.
נג:				¿															ולמה לי למיתלייה במלחמת יהושע?
נג:		◊			!														מלתא אגב אורחא קמ"ל, כי הא דאמר רב יהודה אמר רב:
נג:		◊			!	■													ישראל שזקף לבינה להשתחות לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה - אסרה [רב יהודה אמר רב]
נג:					!		^												מנלן דאסרה?
נג:		◊			!				!										כתחילה של א"י, דאמר רחמנא: (דברים יב) ואשריהם תשרפון באש, מכדי ירושה היא להם מאבותיהם, ואין אדם אוסר דבר שאינו שלוֹ ואי משום הנך דמעיקרא, בביטולא בעלמא סגי להוֹ אלא מדפלחו ישראל לעגל, גלו אדעתייהו דניחא להו בעבודת כוכבים, וכי אתו עובדי כוכבים, שליחותא דידהו עבדי ה"נ ישראל שזקף לבינה, גליא דעתיה דניחא ליה בעבודת כוכבים, וכי אתא עובד כוכבים ופלח לה, שליחותא דידיה קעביד. רבי אלעזר:
נג:		◊					¿												ודלמא בעגל הוא דניחא להו, במידי אחרינא לאֵ
נג:		◊				!													אמר קרא: (שמות לב) אלה אלהיך ישראל, מלמד שאיוו לאלוהות הרבה.
נג:					¿														אימא: כל דבהדי עגל ניתסרו, מכאן ואילך נישתרי
נג:				!															מאן מוכח.
נג:	מ		■																עבודת כוכבים שהניחוה עובדיה, בשעת שלום - מותרת, בשעת מלחמה - אסורה.
נג:			■																בימוסיאות של מלכים - הרי אלו מותרות, מפני שמעמידין אותה בשעה שהמלכים עוברים.
נג:	ג	◊	■																בית נמרוד - הרי היא כעבודת כוכבים שהניחוה עובדיה בשעת שלום ומותר, אע"ג דכי בדרינהו רחמנא כשעת מלחמה דמי, אי בעיא למיהדר הדור, מדלא הדור בטולי בטלה. רבי ירמיה בר אבא אמר רב:
נג:	>		■																בימוסיאות של מלכים - הרי אלו מותרות.
נג:				¿															וכי מפני שמעמידין אותה בשעה שהמלכים עוברין מותרין?
נג:		◊			!														מפני שמעמידין אותן בשעה שהמלכים עוברין, ומלכים מניחין דרך זו והולכין בדרך אחרת. רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, ה"ק:
נג:		◊		O															כי אתא עולא, יתיב אבימסא פגימא. [עולא]
נג:		◊		¿				■											בימוס שנפגם - אסוֹר ואפי' למ"ד: אין עובדים לשברים, ה"מ עבודת כוכבים, דזילא ביה מלתא למפלח לשברים, אבל האי לא איכפת ליהֵ רב יהודה לעולא, והא רב ושמואל דאמרי
נג:					!														מאן יהיב לן מעפרא דרב ושמואל ומלאינן עיינין א"ל:[עולא]
נג:		◊			!	■													בימוס שנפגם - מותר, ואפי' למ"ד: עובדין לשברים, ה"מ עבודת כוכבים, דכיון דפלחה זילא ביה מילתא לבטולה, אבל הני שקלי להאי ומייתו בימוס אחרינא. הא רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:
נג:						■													תניא כוותיה דר' יוחנן ור"ל:
נג:						■	■												בימוס שנפגם - מותר, מזבח שנפגם - אסור עד שינתץ רובו. [תניא]
נג:							^												ה"ד בימוס, ה"ד מזבח?
נג:		◊			!														בימוס - אבן אחת, מזבח - אבנים הרבה. רבי יעקב בר אידי אמר רבי יוחנן: